

ПРИТЧИ СОЛОМОНОВЫ.

ГЛАВА 1.

- 1 «Притчи на Соломона, Давидовъ-тъ сынъ,
царь-тъ Израилевъ.
- 2 За да познае нѣкой мудрость и учение,
За да разбере думы на благоразуміе,
- 3 «За да приеме учение въ разумъ,
Въ правдѣ, сѣдѣж и правотѣ,
- 4 За да даде остроуміе на просты-тъ,
И на младый-тъ знаніе и разсужденіе.
- 5 *Мудрый-тъ нека слуша и ще стане по
мудръ,
И разумный-тъ ще придобие разсмотреніе:
- 6 За да разумѣва притчѣ, и вносказаніе,
Реченія-та на мудры-тъ, и «гаданія-та
имъ.
- 7 «Начало на мудрость-тъ е страхъ Госпо-
день:
Безумни-тъ прѣзиратъ мудрость-тъ и
учение-то.
- 8 *Слушай, сыне мой, поученіе-то на
отца си,
И не отхвърляй *наставленіе-то на май-
кѣ си.
- 9 Защото *тъ ще сж вѣнецъ отъ благодать
за главѣ-тъ ти,
И огърліе около вратѣ-тъ ти.
- 10 Сыне мой, ако поискатъ грѣшны-тъ да тя
примамятъ,
«Да не съизволишь:
- 11 Ако рекътъ: Ела съ насъ,
Да направимъ засадж за кръвь,
«Да причакамы безъ причинѣх неповин-
ный-тъ;
- 12 Както аѣ да ги погълнемъ живы,
И цѣлы *както слазящы-тъ въ ровѣ-тъ:
- 13 Ще намѣримъ всякакъвъ сжщпоцѣненъ
имотъ,
Ще напълнимъ домове-тъ си съ корысти:
- 14 Тури жрѣбій-тъ си между насъ,
Единъ кесія да имамы всинца:
- 15 Сыне мой, «не ходи на пѣтъ съ тѣхъ:
«Вздържай ногѣ-тъ си отъ стези-тъ
имъ:
- 16 Защото *тѣхны-тъ нозѣ тичатъ къмъ
зло-то,
И сѣпшатъ да проливатъ кръвь.
- 17 Наистинѣх напраздно ся простира мръжа
Прѣдъ очи-тъ на всяка птицѣ.
- 18 И тѣ правятъ засадж противъ свои-тъ
си кръвь,
Причакуватъ свои-тъ си души.
- 19 «Такъва сж пѣтица-та на всякой лихо-
имецъ:
Лихоимство-то отнема животъ-тъ на обла-
даны-тъ отъ него.
- 20 *Мудрость-та възглашава вѣтъ,
Издава гласъ-тъ си по стыдѣ-тъ:
- 21 Выка по главны-тъ мѣста на тържища-та,
Въ входе-тъ на порты-тъ,
Възвѣщава прѣтъ градъ-тъ думы-тъ си:
- 22 До кога, глупави, ще обичате глупость-тъ,
И присмиватели-тъ ще ся услаждаватъ въ
присмиванія-та си,
И безумни-тъ ще мразятъ знаніе-то?
- 23 Обърните ся къмъ мои-тъ обличенія:
Ето, азъ ꙗже излѣжъ духъ-тъ си на васъ,
Ще вы направѣх да разумѣте слова-та ми.
- 24 «Понеже азъ выкихъхъ, а вы не послу-
шате:
Простирахъ рѣкѣ-тъ си, и никой не вни-
маше:
- 25 Но ꙗже отхвърлихте всичкый-тъ ми съвѣтъ,
И обличеніе-то ми не рачихте:
- 26 И азъ ꙗже ся присмѣхъ на гибель-тъ ви:
Ще ся зарадувамъ, когато вы нападне
страхъ-тъ ви.
- 27 *Когато страхъ-тъ ви нападне като за-
пустителнѣх бурѣхъ,
И гибель-та ви ся устреми като вихрунѣхъ.
Когато скръбъ и утѣшеніе дойдѣтъ на
васъ:
- 28 «Тогазъ ще мя призовѣтъ но азъ не ще
отговорѣхъ:
Ревностно ще мя търсятъ, но нѣма да
мя намѣрятъ.
- 29 Защото «намирахъхъ знаніе-то,
И «страхъ-тъ Господень не избрахъхъ:
- 30 «Не рачихъхъ съвѣтъ-тъ ми:
Прѣзрѣхъхъ всичко-то ми обличеніе:
- 31 За то «ще ядѣтъ отъ плодове-тъ на
свой-тъ си пѣтъ,
И ще ся насытятъ отъ свои-тъ си намы-
слюванія.
- 32 Защото глупавы-тъ ще ги умъртви прѣ-
стѣпленіе-то имъ,
И безумны-тъ ще ги погуби небреженіе-
то имъ;

а 3 Цар. 4; 32. Гл. 10; 1.
25; 1. Еккл. 12; 9.
б Гл. 2; 1, 9.
в Гл. 9; 4.
г Гл. 9; 9.
д Псал. 78; 2.
е Іов. 28; 28. Псал. 111; 10.
Гл. 9; 10. Еккл. 12; 13.
ж Гл. 4; 1. 6; 20.

* Евр. законъ-тъ.
з Гл. 3; 22.
и Быт. 39; 7 и др. Псал. 1; 1.
Еккл. 5; 11.
і Іер. 5; 26.
к Псал. 28; 1. 143; 7.
л Псал. 1; 1. Гл. 4; 14.
м Псал. 119; 101.
н Іса. 59; 7. Рим. 3; 15.

о Гл. 15; 27. 1 Тим. 6; 10.
п Гл. 8; 1. 9; 3. Іоан. 7; 37.
р Іоан. 2; 28.
с Іса. 65; 12. 66; 4. Іер. 7;
13. Зах. 7; 11.
т Псал. 107; 11. Ст. 30. Лук.
7; 30.
у Псал. 2; 4.
ф Гл. 10; 24.

з Іов. 27; 9. 35; 12. Іса. 1;
15. Іер. 11; 11. 14; 12. Іез.
8; 18. Мих. 3; 4. Зах. 7; 13.
Іах. 4; 3.
и Іов. 21; 14. Ст. 22.
к Псал. 119; 173.
м Псал. 81; 11. Ст. 25.
н Іов. 4; 8. Гл. 14; 14. 22; 8.
Іса. 3; 11. Іер. 6; 19.